

19 Ιανουαρίου 2022

Ποιος ήταν ο γέροντας Δανιήλ Κατουνακιώτης, από τους νέους άγιους της Εκκλησίας μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιον Όρος](#)

Ο Γέροντας Δανιήλ γεννήθηκε στην Σμύρνη το ίδιο έτος με τον άγιο Νεκτάριο

(1846). Το κατά κόσμον όνομα του ήταν Δημήτριος Δημητριάδης. Ήταν ο μικρότερος γιος μιας ευσεβούς, πολύτεκνης οικογένειας και αριστούχος της περίφημης Ευαγγελικής Σχολής της Σμύρνης.

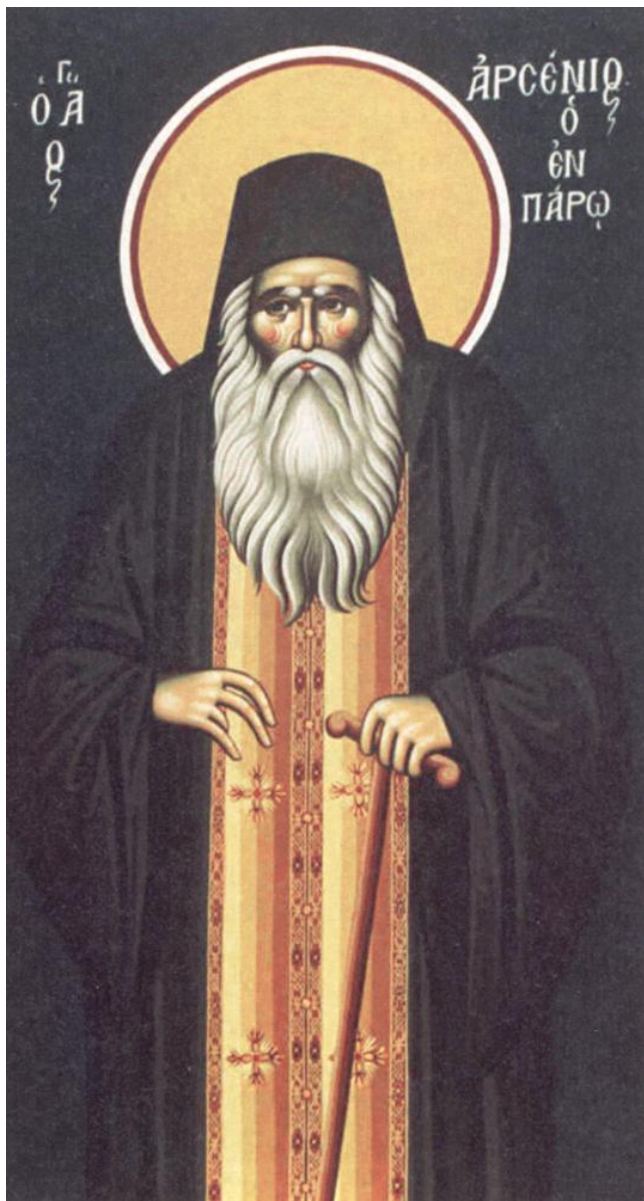
Έχοντας διακαή πόθο να μονάσει έφυγε σε νεαρή ηλικία (19 ετών) από την οικογένεια του και επισκέφθηκε στην αρχή, μετά από συμβουλή του Αγιοταφίτη πνευματικού του, διάφορα μοναστήρια στην Πελοπόννησο και στα νησιά (Ύδρα, Τήνο, Πάρο, Ικαρία), όπου γνώρισε σπουδαίους και φημισμένους για την αγιότητα τους Γέροντες.

Ο σοφός και διακριτικός αγιορείτης Γέροντας

Αποφασιστική ήταν η συνάντησή του στην Πάρο με τον πνευματικό Αρσένιο, τον

όσιο Αρσένιο της Πάρου, ο οποίος στην παράκληση του νεαρού Δημητρίου να μείνει και να ασκητεύσει κοντά του, του συνέστησε να μεταβεί στο περιώνυμο τότε και ακμάζον κοινόβιο του αγίου Παντελεήμονος στο Άγιον Όρος. Προέβλεψε μάλιστα προφητικά ότι θα πεθάνει στις υπώρειες του Άθω. Υπακούοντας στον όσιο Αρσένιο κοινοβίασε στην Ιερά Μονή του Αγίου Παντελεήμονος όπου εκάρη μοναχός το 1866, απολαμβάνοντας μεγάλη αγάπη και εκτίμηση από τον Έλληνα ηγούμενο της Μονής και τους άλλους, κατά πλειοψηφία Έλληνες μοναχούς, αλλά και από της πλευράς των Ρώσων μοναχών πού αποτελούσαν τότε την μειοψηφία.

Οι φιλονικίες πού ξέσπασαν μέσα στην Μονή από τις προσπάθειες των Ρώσων μοναχών να ελέγξουν την διοίκηση της Μονής (1874-1875) είχαν σαν συνέπεια να δοκιμασθεί σκληρά ο μοναχός Δανιήλ, ο οποίος την περίοδο αυτή ως γραμματέας της Μονής γνώριζε καλά τις επιδιώξεις και τα σχέδια των Ρώσων, τα όποια όμως δυστυχώς δεν μπόρεσε να αποτρέψει. Αντίθετα, αντί να επαινεθεί για τους αγώνες του αυτούς, τιμωρήθηκε και εξορίστηκε για ένα δίμηνο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Είχαν σταλεί στην Κωνσταντινούπολη, με εντολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο Γέροντας Δανιήλ με έναν ακόμη Έλληνα μοναχό και δυο Ρώσους, για να εκθέσουν εκεί εκ μέρους των δύο πλευρών τα της διενέξεως. Το Πατριαρχείο, υπακούοντας τότε στις ανάγκες των καιρών, δικαίωσε τους Ρώσους.

Ο άγιος Αρσένιος της Πάρου ήταν αυτός πού προέτρεψε τον Γέροντα Δανιήλ να άσκητεύσει στην Ι. Μ. Παντελεήμονος στο Άγιον Όρος. Πρόβλεψε μάλιστα διτι θα πεθάνει στις υπώρειες του Άθω.

Για να κατασιγάσει δε η ταραχή μέσα στην ελληνική αδελφότητα, έστειλε με συνοδεία τους δυο Έλληνες μοναχούς στον τότε μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Ιωακείμ, τον μετέπειτα Οικουμενικό Πατριάρχη Ιωακείμ Γ΄, με εντολή να τους εξορίσει στα Μετέωρα. Ο μητροπολίτης είδε το άδικο αυτής της αντιμετώπισεως και είπτε τα έξης, όπως διασώζει ο ίδιος ο Γέροντας Δανιήλ στην γνωστή Ιστορική Μελέτη πού συνέγραψε για την αναφυσείσα διαφορά μεταξύ Ελλήνων και Ρώσων μοναχών: «Εγώ την πράξιν της Εκκλησίας την θεωρώ άγαν άδικον και όλως άστοργον και κατά τούτο πολύ μέμφομαι τον Πατριάρχη και μολονότι τον έχω Γέροντα πλην εις την πράξιν ταύτην διαφωνώ και ας όψεται!». Σύμφωνα δε με άλλη πηγή πρόσθεσε και τα έξης: «Εσέ, παιδί μου, έπρεπε η Εκκλησία να σε στεφάνωση με κλάδον ελαίας και όχι να σε στείλη εξορίαν». Από συμπάθεια ο

μητροπολίτης τους πρότεινε αντί των Μετεώρων να επιλέξουν ανάμεσα στην Μονή Βλατάδων της Θεσσαλονίκης και στην παρά τα Βασιλικά Ιερά Μονή της Αγίας Αναστασίας.

Ο Γέροντας Δανιήλ προτίμησε την Αγία Αναστασία, και πάρα την μικρή παραμονή του εκεί, ωφέλησε πνευματικά την αδελφότητα της Μονής, ιδιαίτερα ως προς την εφαρμογή αυστηρού αγιορείτικου τυπικού στην νηστεία και στις ακολουθίες, και κέρδισε την αγάπη όλων. Εφόσον είχε επιτευχθεί η εκκρόσωση της Ιεράς Μονής Παντελεήμονος και είχε επικυρωθεί με Πατριαρχικό Σιγίλλιο η εκλογή του Ρώσου Ηγουμένου Μακαρίου, ανακλήθηκε η εξορία του μονάχου Δανιήλ. Βέβαια αυτό σήμαινε ότι μπορούσε να επανέλθει στο Άγιον Όρος, αλλ' όχι και στην Μονή της μετανοίας του. Επιστρέφοντας στο Άγιον Όρος παρέμεινε για πέντε περίπου χρόνια στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου. Εκεί συνέβη και η θαυματουργική θεραπεία του από τον φοβερό κολικό του νεφρού πού τον ταλαιπωρούσε συχνά. Την ημέρα πού το μοναστήρι γιόρταζε την εορτή της Αγίας Ζώνης (31 Αυγούστου), θεραπεύτηκε ξαφνικά και η θεραπεία του ήταν οριστική. Κατά το διάστημα της πενταετούς παραμονής του στο Βατοπαίδι, ανέλαβε το αρχονταρίκι της Μονής πού το οργάνωσε κατά κοινοβιακό τρόπο, ακόμη και με ανάγνωση πατερικών κειμένων πού τα διάβαζε ο ίδιος. Στάλθηκε από την Μονή Βατοπαιδίου στην πατρίδα του, την Σμύρνη, για να διευθετήσει υποθέσεις του εκεί μετοχίου της Μονής. Παρέμεινε στην Σμύρνη εννέα μήνες και τόσο πολύ εκτιμήθηκε από τον τότε μητροπολίτη Σμύρνης Μελέτιο, ώστε του έγινε η πρόταση να μείνει εκεί και να χειροτονηθεί επίσκοπος βοηθός του.

Πηγή: iellada.gr